

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 727/2017-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 90/2010 a jeho uznesením z 3. apríla 2012, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 147/2012 a sp. zn. 11 Co 146/2012 a jeho uznesením z 31. mája 2013 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cdo 159/2016 a sp. zn. 8 Cdo 160/2016 a jeho uznesením z 22. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 90/2010 a jeho uznesením z 3. apríla 2012, postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 147/2012 a sp. zn. 11 Co 146/2012 a jeho uznesením z 31. mája 2013 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cdo 159/2016 a sp. zn. 8 Cdo 160/2016 a jeho uznesením z 22. februára 2017.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 20. októbra 2010 podal okresnému súdu návrh na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 9 C 44/2005. Okresný súd tento návrh uznesením sp. zn. 9 C 44/2005 z 9. februára 2012 zamietol. Následne 28. marca 2012 sťažovateľ okresnému súdu doručil podanie, obsahom ktorého bola žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu okresného súdu. Okresný súd však napadnutým uznesením návrh sťažovateľa na odpustenie zmeškania lehoty zamietol a toto rozhodnutie následne potvrdil aj krajský súd napadnutými uzneseniami. Sťažovateľ namieta, že odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na obnovu konania, odoslal mailom 27. marca 2012, a teda včas. Nesúhlasí s tým, že došlo k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania. Nemôže vedieť, kedy padne satelit, prípadne nastane v meste porucha elektriny. Navyše, hneď na druhý deň doručil okresnému súdu toto podanie aj v listinnej forme. Podľa jeho názoru tvrdenie okresného súdu, že mal predpokladať, „*kde bude výpadok elektriny, kde bude porucha v prenose dát..., je v rozpore so zdravým rozumom a s normálne fungujúcim ľudským mozgom*“.

Návrh na obnovu konania podal ešte v roku 2010 a už je to necelých sedem rokov, čo vo veci konajúce súdy všetko odmietajú, zamietajú a spôsobujú prietahy, len aby nedošlo k obnove konania. V predmetnej veci podal aj dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu bolo právnomu zástupcovi sťažovateľa doručené 15. marca 2017. Zastáva názor, že najvyšší súd mal postupovať podľa „§ 420 ods. a CSP...“. Najvyšší súd však alibisticky obhajuje okresný súd aj krajský súd. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutia vo veci konajúcich súdov sú svojvoľné, v rozpore so zdravým rozumom. Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd zrušil číslovanie uznesení krajského súdu aj najvyššieho súdu.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48, ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okr. súdu v Sp. N. Vsi uvedeným k. č. 10 C/90/2010, Kraj. súdom v Košiciach postupom k. č. 11 Co/147/2012-128, 11 Co/146/2012-131 a Najvyšším súdom SR v Bratislave postupom k. č. 8 Cdo 159/2016, 8 Cdo 160/2016 bolo porušené!

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie 8.000 Eur, ktoré sú všetci traja porušovatelia povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Základné právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46, ods. 1 Ústavy SR postupom Okresného súdu v Sp. Novej Vsi v konaní č. 10 C/90/2010 uvedenými uzneseniami a postupom Krajského súdu v Košiciach uzneseniami č. 11 Co/147/2012-128, 11 Co/146/2012-131 a postupom Najvyššieho súdu SR v Bratislave vedenom č. k. 8 Cdo 159/2016, 8 Cdo 160/2016 porušené bolo.

Ústavný súd zrušuje uvedené uznesenia Okresného súdu v Sp. Novej Vsi, zrušuje uvedené uznesenia Krajského súdu v Košiciach, zrušuje uvedené uznesenia Najvyššieho súdu v Bratislave a vracia vec na ďalšie konanie.

Okr. súd v Sp. Novej Vsi, Krajský súd v Košiciach a Najvyšší súd SR v Bratislave sú povinní uhradiť trovy konania k rukám advokáta, ktoré vyčíslime, do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Dňa 22. júna 2017 sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním, v ktorom žiadal o „*odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí obsahovať všeobecné náležitosti uvedené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené v § 50 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami na návrh na rozhodnutie (petit) vyplývajúcimi z § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd po posúdení obsahu sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažnosť sťažovateľa v predloženej znení neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti – nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia. Ústavný súd preto prípisom z 21. júna 2017 sťažovateľa vyzval, aby ústavnému súdu predložil splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi alebo preukázal, že podal Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Dňa 31. júla 2017 sťažovateľ ústavnému súdu doručil podanie, prílohou ktorého bola rukou písaná žiadosť z 26. júla 2017 adresovaná Centru právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd sa následne prípisom zo 6. novembra 2017 obrátil na Centrum právnej pomoci, ktoré vyzval, aby oznámilo, či eviduje žiadosť sťažovateľa. Dňa 15. novembra 2017 Centrum právnej pomoci ústavnému súdu oznámilo, že rozhodnutím sp. zn. KaKE/14896/2017, R. z. 85696/2017 z 10. októbra 2017 nepriznalo sťažovateľovi nárok na právnu pomoc.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj z toho, že sťažovateľ ani do predbežného prerokovania jeho sťažnosti ústavnému súdu nepredložil splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť sťažovateľa ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľa poučil, aké náležitosti má sťažnosť obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími návrhmi uplatnenými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2017